חצות היום 11:45 גיליון מס' 984

17:29 :צאת שבת

בניסת שבת: 16:29

כ"ה טבת התשפ"ד פרשת "שמות"

פרשת שמות/מבט נשי

"בפרשה אנחנו פוגשים את דמותה המופלאה של בת פרעה."

אשה אמיצה החומלת על משה ומגדלת אותו כאילו היה בנה.

שמה אינו מוזכר בתורה אך לפי המדרש התגיירה וקראו לה **בתיה**.

היא ידעה את שפת הקודש,

סלדה מאכזריות אביה,

נפשה לא התקשרה לתרבות המצרית האלילית,

כתוצאה מכך הופיעו נגעים על גופה..

לומדים מכך על חיבור בין הגוף לנפש.

חז"ל אומרים

נגעה בתיבה "ונתרפאה."

הנגעים נעלמו מהעור ורחמים וטוב לב יצאו לאור.

היא בוחרת לו שם עם משמעות ויעוד.

"ותקרא שמו משה". שיהיה ממלט ומושה אחרים מצרה(ספורנו),

בפי שהושיטה את ידה להצילו.

מדרש רבה לפרשת שמות משבח את בת פרעה אומר שמכאן אתה למד שכרן של גומלי חסדים.

"אף אל פי שהרבה שמות היו לו למשה.לא נקבע לו שם בכל התורה אלא כמו שקראתו בתיה בת פרעה .ואף הקב"ה לא קראהו בשם אחר".

רואים פה שיש מידה כנגד מידה.

"אומר לה הקב"ה,משה לא היה בנך וקראתו בנך,אף אני לא את בתי ואני קורא אותך בתי **בת-יה**)"מדרש רבה.(

בת פרעה, אשה אמיצה

שלא חששה לעמוד מול גזירת אביה

גידלה בביתם נער עברי,

חינכה ועיצבה את דמותו והעניקה לו דוגמא אישית ושליחות,

למשות כל יהודי, לעודד לחזק ולקרב לאבינו שבשמיים.

בת פרעה בעלת רגישות מוסרית,

מלמדת אותנו להתחבר לאמת הפנימית

להקשיב ללב ולזולת..

לאמת שלנו.

לניצוץ המאיר לנו ולאחרים את הלב.

לעילוי נשמת:,אור ברנדס ז"ל,עמית בונצל ז"ל,ליאל חיו ז"ל.

שבת שלום, סיגלית קאשי

גששוהם

מי שנזקק במהלך השבת לגוי של שבת בסביבות מרכז שוהם, מוזמן לפנות ליוסי מונזון (רח' הזוהר 14, דירה 5). במוצ"ש, נא לזכור להעניק לרוז, המטפלת הזרה של אימי,

תשלום עבור טרחתה (מינימום 30 ש"ח).

לפרטים: 054-778-4823

לעילוי נשמתה של שיר מונזון ע"ה, בת קהילת שוהם.

מזל טוב!

לתמי ולאשר גנחובסקי

לאירוסי הבן

עידו עם נסיה

לאורנה וליוני הולצר

להולדת הנכד

בן לחן ולדביר

חוג מטיילי שוהם – פריחה ומעפילים במזרח הכרמל

ביום שישי ה 12.1.24 צא לטיול מקיבוץ יגור שבמזרח הכרמל. ביו סיפורי פלמ"ח אמיתיים לפריחת החורף הנהדרת. נצא מחניון שביל ישראל שבקיבוץ יגור ונטפס אל יער היערנים הסמוך

לעוספיא, ממנו נשקיף אל עבר עמק זבולון ועמק יזרעאל. נחפש אחר רקפות, כרכומים, נרקיסים ואולי גם אירוסים נדירים - ונסיים

בירידה מפותלת בנחל מעפילים בחזרה ליגור

אורך המסלול: כ-7 ק"מ

הראיונות יתקיימו במתחם האולפנה, ביום שלישי, 16.1 וביום רביעי, 17.1 בין השעות 15:30-19:30 משך הביקור כ45 דקות וכולל בתוכו

מחפשות אולפנה חדשנית, בוטיקית, בשילוב מיוחד של

תורני - ערכי - טכנולוגי?

אולפות אורם שלהרת חזחיוה

ימי ראיונות לתווופ"ה

קבוצתי

shalhevetsho@gmail.com | 03-9795755 | pale 1 elาง | กลลใย (าเห ภุอโโห

בית הכנסת "אהבת ישראל"

מזמין את הציבור

לתענית דיבור עולמית של שנת תשפ"ד

ביום שלישי ו' בשבט

(6.1.24 למיניינם), בשעה 16.1.24 כבוקר

יובילו את יום התענית הרב רן כלילי והרב אוהד משה אביטן

->Chesses-

קריאה 3 פעמים ספר תהילים ארוחת בוקר וארוחת צהריים כיד המלך, תפילות מנחה וערבית.

כל המעוניין להשתתף צריך להודיע ליוסף צרפתי בטל. 4732391

לעילוי נשמת דוד פרץ בן תמו ז״ל נפ' י"א בשבט תשפ"א

קהילת שוהם משתתפת בצערו של שולי גולובינסקי ומשפחתו עם פטירת **אביו ז"ל**

מן השמים תנוחמו

<u>נקודת מפגש:</u> חניון שביל ישראל בקיבוץ יגור

מדריך: אהרלה מייטליס מחיר : <mark>60 ש"ח</mark> למטייל (מזומן/פייבוקס/ביט) <u>לפרטים נוספים:</u> בני קשי 7383702 <u>לפרטים נוספים:</u>

ליד בריכת השחייה 08:30 ליוצאים משוהם נפגשים ליד ביכ"נ מכבים בשעה 07:15

נכתב ע"י זיוה מונסונגו

- ט. השלימו: וַתָּרֵא אֹתוֹ כִּי ___ הוּא.."
- י. לשם ציוה פרעה להשליך את הבנים.
 - ב. שאלה אישה משכנתה.
- ל. הברכה שמברך יתרו את משה בחזרתו

למצרים.

- מ. לשם ברח משה.
 - נ. יריבים.
 - ס. שיח קוצני.
 - ע. כינוי למרים.

- א. שולחן עבודתו של הקדר שעליו
 - מכינים כלי חרס.
 - ב. כינוי לעם ישראל.
 - ג. מבניו של משה.
 - ד. אותה מילה בניקוד שונה.
 - ה. השמצתם.
- ו. הסב את פניו לצדדים. לפי הכתוב.
- ז. חומר שציפה את התיבה וריחו רע.
 - ח. גרגירי אדמה דקים.

חידון א' ב' לפרשת שמות

פ. עבודה קשה.

- צ. אשת משה.
- ק. האדמה אשר עמד עליה משה היתה
 - אדמת...
 - ר. שוקת.
 - ש. מהמיילדות העבריות.
 - ח בחובה הווח משה

מפי הדיבור"/יצחק לקס

מעגלים של חברים

"כשאדם אוהב את עבודתו, יומו קל עליו ולכן קל לו להמשיך ולתת את כולו גם למחויבויות האחרות שלו".

ביעל אדלר ז"ל, אשתו של גבי ואמא של יובל, רועי ועמית, וסבתא של נבו, הווה עובדא.

יעל, ילידת 1970, נולדה בפ"ת למיכאל ורבקה נרסון, אחות לנועה ואפרת.

את שנות ילדותה עשתה יעל בפתח תקווה. ביתה היה בית ציוני דתי. אביה מיכאל יליד 1939 עלה מצרפת לאחר מלחמת העולם. בתחילה גרה המשפחה במושב שפיר ולאחר מכן עברה לפתח תקווה. בשנת 1967 נישאו רבקה ומיכאל.

מיכאל עבד כמורה להיסטוריה בבי"ס בגבעתיים. הוא היה איש של ספר ותמיד היו תחת זרועו ספרים בהם הגה ולמד. על אף שלא היה "יקה" הוא נהג להתפלל בבית הכנסת של "היקים" בפתח תקווה. אמה של יעל, רבקה ילידת 1947 שהלכה לעולמה לפני כשנה, הייתה הגננת המיתולוגית ב"גן רבקה" בכפר גנים.

יעל למדה בבית ספר היסודי "יבנה" וככל חברותיה הלכה לבני עקיבא בסניף "מלבס" שהיה הסניף הגדול ביותר בארץ.

יחד איתה בשבט "ידידיה" היה גבי, לימים בעלה, אלא שבאותם שנים לא ממש היו קשרים מיוחדים בין גבי לבין יעל.

גבי היה חניך שרוף ובהמשך מדריך, בעוד שיעל הייתה חניכה למופת שהשקיעה בעיקר בטיפוח הקשר עם חברותיה, עוד אחד ממעגלי החברות שהיו לה לאורך השנים.

בתיכון למדה יעל באולפנת "אמנה" בכפר סבא שם רכשה חברות נוספות שהצטרפו למעגלי החברות שלה, ושם גיבשה את עולמה החברתי.

ממש בתום תקופת החברות בבני עקיבא, כשכבר היו בשמינית, שוחחו חברי השבט על הדרך בה הם ישמרו על קשר בהמשך השנים, וגבי אמר: "אני אשמור על קשר עם יעל", וכך התחיל הרומן.

גבי התגייס לסיירת גבעתי ויעל יצאה לשירות לאומי בבית חולים השרון בפתח תקווה, שם התחזק החיבור שלה לעולם הבריאות ולחשיבות הנתינה לאחר.

הקשר בין גבי ויעל התהדק משך השנים. בתקופת הצבא לא עלה על דעתו של גבי להתחתן, ולאחר השחרור יעל כבר התחילה את לימודי הסיעוד באוניברסיטת תל אביב.

רק בחלוף חמש שנים מאז שהחלה חברותם, החליטו יעל וגבי להתחתן בלא שהייתה הצעת נישואין רשמית. פשוט הם החליטו שהגיע הזמן, וכך בשנת 2003 התחתנו באולמי "היכל הפאר" בתל אביב.

יעל התחילה לעבוד כאחות טיפול נמרץ בפגייה, בהמשך בנפרולוגיה בבית חולים שניידר, ולאחר מכן בהוספיס לילדים בבית ויזל עד לתפקיד אחות אחראית. לאחר שסיימה את התואר השני באוניברסיטת תל אביב בניהול מערכות בריאות, עברה לבית חולים תל השומר שם התקדמה בתפקידיה עד שהפכה להיות חברת הנהלה. במסגרת תפקידיה הניהוליים הייתה אחראית על בטיחות הטיפול וניהול הסיכונים בבית החולים ועל הקרדיטציה הבינלאומית. על עבודתה זו ועל מחקרים שעשתה קיבלה שני פרסים משמעותיים.

לאחר נישואיהם הם גרו משך כמה שנים בפתח תקווה בקרבת הוריהם, שם גם נולדה יובל, בתם הבכורה, שלימים נישאה לאוריה.

במקרה, ובלי שום סיבה מיוחדת, אחרי שביקרו בשוהם החליטו להמר ולקנות בה דירה "אם לא ימצא חן בעיננו נמכור" אמר גבי. כשהסתיימה בניית דירתם עברו לשוהם בה גם נולדו בניהם רועי ועמית.

יעל הייתה אשת קריירה. היא עבדה במשרה מלאה ויחד עם זה הייתה הלב הפועם של הבית ושילבה בין העבודה לבין הבית. על אף שעות העבודה הרבות והטיסות המרובות לחו"ל, יעל הייתה מאד מעורבת בכל הנוגע לחינוכם ולגידול ילדיהם.

בעבודתה עם החולים ראתה שליחות. היא נתנה את כל כולה לטיפול בחולים ולקחה ללב כל התדרדרות במצבו של חולה, עד כדי כך שלעיתים זה היה ממש מרוקן את האנרגיות שבה. יחד עם זאת אהבה את עבודתה מאד מאד.

<u>"כשאדם אוהב את עבודתו, יומו קל עליו ולכן קל לו להמשיך ולתת את כולו גם למחויבויות האחרות</u> שלו". הילדים ראו בה את מנהיגת המשפחה. יעל ניהלה לא רק את משק הבית אלא גם את כל הצד הכלכלי כמו גם את כל הצד התרבותי. היא הייתה זו שתכננה את הטיולים המשפחתיים, והיא זו שסגרה ביומן את הזמנים בהם היא וגבי היו יוצאים לתיאטרון או לאירועים משותפים.

"אם את רוצה זמן איכות עם בן הזוג שלך אל תחכי שהוא יקבע אותו. פשוט תסגרי מועד ביומן והוא יהיה חייב להצטרף".

יחד עם הזמן שהקדישה יעל למשפחה, היא בנתה לה מעגלים שונים של חברויות. חברות מהתנועה, חברות מהאולפנה, חברות מהקהילה, חברות מהעבודה ועוד, ועם כולם שמרה וטיפחה את הקשר.

שבתות היו זמן איכות משמעותי למשפחה כולה וליעל. בארוחת שבת היה נוהג קבוע אותו הנחילה יעל, בו כל אחד מבני המשפחה מספר בפרוטרוט על השבוע שעבר עליו. היא אהבה לרכוש ספרים ולקרוא אותם בנחת בסופי השבוע.

לילדים העבירה יעל מסר קבוע לפיו עליהם ללמוד להיות עצמאיים בכל. כך לימדה את הילדים לבשל, לכבס, לדעת להסתדר עם אוטובוסים כשההורים לא יכולים להקפיץ אותם ובעיקר להיות אחראים ושקולים.

כשצה"ל לא רצה לגייס את אחד הילדים מסיבות בריאותיות, לחמה יעל כנגד ההחלטה עד שהצליחה לשנותה. "אין מצב שמי מילדיי לא ישרת בצה"ל" – כך אמרה.

בגיל 45 התגלה הסרטן בגופה של יעל. יעל, בגישתה המאד ריאליסטית, הבינה את משמעותה של המחלה ואת היותה חשוכת מרפא ולא האמינה בניסים. יחד עם זאת היא ניסתה את כל הטיפולים הרפואיים, גם הקשים והמורכבים, כדי להקל על מחלתה.

בית החולים בו עבדה חיבק אותה והמשיך להעסיק אותה משך חמש שנים בהם קיננה בה המחלה, כמעט עד יומה האחרון, עד שכבר כוחותיה לא עמדו לה. בכל אותם שנים יעל סבלה בשקט ולא שיתפה אחרים בסבל אותו היא עברה.

"כשקשה וכואב, העבודה היא התרופה. כשאת נותנת משלך לאחרים זה מחזק ונותן חיים".

כשעברה טיפולים כימותרפיים ושערה נשר ביקשה יעל שילמדו לקבל אותה כמות שהיא. מעגלי החברויות שיצרה, ידעו לעטוף אותה באותם שנים ולצאת איתה דרך קבע כבימים ימימה. על כל אלה ידעה יעל להודות ולהכיר טובה.

מששמעה על גור חתולים גלמוד ועזוב שמסתובב בשכונה שלה, החליטה יעל לאמץ אותו ולטפל בו מתוך רחמים עליו. רוקי החתול גדל עד ימים אלה בביתם.

בימיה האחרונים כשכבר כלו כוחותיה התעקשה יעל שלא להקשות על בני ביתה וביקשה לעבור לטיפול בהוספיס. בימים אלה נתנה הוראות לגבי ולכל ילדיה על הכל, כולל איך לעשות כביסה, והיכן נמצא המפתח של הדואר ומה צריך לעשות בחשבונות הבנק. לא היה פרט שיעל לא נתנה הנחיות כיצד יש לנהוג לגביו לאחר פטירתה.

את שיריו של דני רובס אהבה מאד ובמיוחד את שירו "מוקפת באור" אשר תיאר באופן מדויק את תחושותיה. שבוע לפני פטירתה שמחה לראות את תמונת בנה עמית במדי צה"ל.

יעל נפטרה בשבת ז' באלול תשפ"ב, ממש בחצות היום. על מצבתה נכתבו שורות מתוך השיר שכל כך אהבה: "שתהיי מוקפת רק באור שהנר שלך ימשיך לבעור".

:הגיליון יוצא בחסות

צביקה טכנאי מחשבים מומחה בעל ניסיון של 20 שנים בתחום!

פתרון תקלות חומרה ותוכנה במחשב, פרמוט והתקנה. הקמת רשתות ביתיות, הגברת טווח

וויפי ב50% לפחות.

ייעוץ חינם בקניית מחשב חדש. שירות Door to Door

מנעולו

החלפת צילינדר לכל סוגי הדלתות+איזון. פריצת דלתות רכבים וכספות.

בונ הקונות הביב ב הבס. שרות מהיר!

054-5933248 : צביקה

